

Caderno da crítica

Cuestionario Proust: Arturo Casas

[Ramón Nicolás 24 Xaneiro 2014](#)

<https://cadernodacritica.wordpress.com/2014/01/24/cuestionario-proust-arturo-casas/>

1.– Principal trazo do seu carácter?

– Agora mesmo a paciencia, e moito me tardou. Tamén unha certa incapacidade para deixar de ver o aspecto cómico que se agocha en case toda acción humana.

2.– Que calidade aprecia máis nas persoas?

– A xenerosidade, a intelixencia, a discreción, a bondade, a educación, a valentía, o candor, o riso, a boa vocalización, todas por igual.

3.– Que agarda das súas amizades?

– Que me fagan rir e que non o beban todo.

4.– A súa principal eiva?

– A descrenza en todo plan quinquenal. Pero iso mesmo vai a favor do momento e a favor da utopía.

5.– A súa ocupación favorita?

– Actual? Ver durmir certas persoas.

6.– O seu ideal de felicidade?

– Igualdade, emancipación, pluralidade, viño, percebes e pel.

7.– Cal sería a súa maior desgraza?

– Ninguén sabe nada a ese respecto.

8.– Que lle gustaría ser?

– Contorsionista. No seu defecto, un río.

9.– En que país desexaría vivir?

– En Noruega, en Chile, nalgún país longo e marítimo. Neste mesmo, malia el ser cadrado. Pero con algún amaño, con bastantes amaños. Por poñer un, diría contarnos cunha esquerda medianamente lúcida.

10.– A súa cor favorita?

– A cor que recende, a do mar dos ártabros.

11.– A flor que máis lle gusta?

– Papoula e memoria.

12.– O paxaro que prefire?

– O tucano, por me resultar inverosímil e serme simpático malia o exceso.

13.– A súa devoción na prosa?

– Bourbaki. Spinoza. Weil. Cunqueiro. Lotman. Arendt. Cervantes. Canetti.

14.– E na poesía?

– Safo e a poesía arcaica grega; en xeral, todos os arcaicos. E logo Celan. Tamén Pepe Cáccamo,

Chus Pato e oito ou dez poetas máis do meu tempo e do meu país. Admiro igualmente quen traduce poesía e o fai ben. Poucas cousas se me ocorren máis complicadas.

15.- Un libro?

– *O bosque harmonioso*, de Augusto Abelaira. Quen sabe por que?

16.- Un heroe de ficción?

– Lázaro. E, en xeral, os esdrúxulos.

17.- Unha heroína?

– Eurídice, por non desviarnos. Tamén Atenea, malia todo.

18.- A súa música favorita?

– Depende da hora, do sitio, da posición e de se estou só ou con xente. Algúns nomes e xéneros, por exemplo mentres conduzo, resultan inconfesábeis. Sendo dono de min, gústame Pärt, Mozart, Bach, Schubert. Tamén Abe Rábade, que hai uns días me conmoveu até un límite para min descoñecido. A música de Patricia Barber, Shirley Horn, Abbey Lincoln, Nina Simone e moitas outras compositoras e cantantes estadounidenses.

19.- Na pintura?

– Colmeiro e Seoane, para pensar no mito e para a alegría. E moita pero moita máis. De antes e de despois.

20.- Un heroe ou heroína na vida real?

– Os que cruzan desertos e mares procurando algo que nós xa temos. As que se xogan a vida por falar en voz alta.

21.- O seu nome favorito?

– Ilduara, Artemio e algún nome eslavo, como Zbigniew ou Katarzyna.

22.- Que hábito alleo non soporta?

– Poñamos catro: a facundia, a pompa, a nugalla e a desorde. E un quinto: a incapacidade para poñerse no lugar do outro. E un máis, por ir á media ducia: a egolatría.

23.- O que máis odia?

– O colonialismo, a violencia física e simbólica contra as mulleres, a relixión de estado, a escravitude, o fascismo.

24.- A figura histórica que máis despreza?

– Franco e os seus xenerais, bispos, xuíces e banqueiros, por todo o que directa e sistematicamente nos fixeron (século XX) e nos seguen a facer a nós (século XXI).

25.- Un feito militar que admire?

– Calquera que implique a liberación de seres humanos sometidos por motivos étnicos, sociais, relixiosos ou doutra clase. A revolución haitiana de 1791 contra a escravitude e mais a colonización e a correlativa organización militar debida a Toussaint Louverture, por exemplo.

26.- Que don natural lle gustaría ter?

– Beleza e intelixencia, por esa orde ou pola inversa. Fóra diso gustaríame ser negra e ter sentido do ritmo e da proporción. Tamén, con todo o anterior, ser mediodondista, danzarín e tocar o saxo alto ou o bandoneón. A miúdo queredría, asemade, ser contorsionista, creo que xa o dixeran.

27.- De que maneira lle gustaría morrer?

– Sen tortura, sen escenario, sen relixión e sen dar a lata. Pero asumo aquilo de Blanchot: morrín, vivín, morrín. Non se morre só unha vez nin só dunha vez.

28.- Cal é o seu estado de ánimo máis habitual?

– A proxección individual e colectiva sobre o futuro, un principio esperanza menor que o que queredría manter aceso.

29.- Que defectos lle inspiran máis indulxencia?

– A simpleza, agás cando vai unida a poder. Pero quen é un para perdoar?

30.– Un lema na súa vida?

– Nunca souben de lemas. Gustoume o resultado dunha enquisa do Times, el mesmo paradoxal: “No motto please, we’re British”.